

KATOLIKUS+TUDÓSÍTÓ

XVII. évfolyam. 3. szám.
1945. március hó.
Megjelenik havonként kétszer

Felölős szerkesztő:
DARVAS ZÉNO

Előfizetési ára egész évre:
10— pengő.
Egyes szám ára: 50 fillér.

Hitet!

A háború véres vihara végig söpört rajtunk. Nyomában nemcsak az elkerülhetetlen anyagi pusztulás járt, hanem bizony a lelkek is megéreztek azt a nagy megrázkódtatást, amely a hadak útjának szükségszerű kísérője. Lakóházak dőltek romokba, nyomorult viskók, középületek lettek a vakon repülő ágyúgolyók martalékai, de ugyanakkor benn az emberi szívek mélyén is megingott valami, a hívő lelkek is nagy megrázkódtatáson mentek keresztül. Sokan, sajnos nagyon sokan vannak, akiknek a lelkében ezek a nehéz napok nagyon meggyengítették a hitet, sokan vannak, akik kételkedve néznek az égre és összeroppanva kérdezik: mivel érdemeltük meg az Úr Isten látogatását, mivel szolgáltunk rá arra, hogy a háború szörnyű zivatarát ránkzúdítsa?

Érdekes megfigyelni azt, hogy ezek a mai kételkedők, ezek a mai ingadozók a béke aranyos napfényében mennyire hívők voltak. Hogy tudtak akkor bízni Istenben, amikor lépten nyomon érezték az Úr áldást osztó kezét, mennyire tudtak hinni akkor az Istenben, amikor napról-napra tapasztalták a Teremtő jóságát és irgalmasságát. Akkor nem kérdezte közülük senki, hogy vajjon mivel szolgáltak rá az Isten irgalmasságára, akkor nem kereste senki közülük, hogy mivel érdemelték meg a Gondviselés jóságát. Pedig ha akkor őszinte lelkiismeret vizsgálatot tartottak volna, egy-kettőre észre kellett volna venniök, hogy bizony nem a saját jóságuk, nem istenfélő életük, nem jámborságuk eredménye a nyugodt, megelégedett, békés élet, hanem egyedül a türelmes, nagyirgalmú, mindent megbocsátó, mindenütt a jót kereső Istennek köszönhetnek mindent. Annak az Istennek,

aki először irgalmas szívének jóságával, kegyelmének, áldásának áradatával akart figyelmeztetni mindnyájunkat, hogy térjünk hozzá, szakítsunk lanyhaságunkkal, hagyjunk fel bűneinkkel. De akkor magunkban bízunk, akkor a magunk érdemének tudunk be mindent és eszünkbe sem jutott, hogy azért a sok jóért, nyugodt életért, békességért az Isten kér is tőlünk valamit, kéri, sőt követeli az istenes életet, törvényeinek megtartását, Egyházának tiszteletét, és követését. Akkor nem kérdeztük, hogy miért halmoz el bennünket az Úr áldásával és kegyelmével és nem is tettünk semmit, hogy legalább utólag megérdemeljük azt a sok jót, lelki örömet és földi boldogságot, amit kaptunk Tőle.

De ha ilyen érzéketlenek voltunk Isten jóságával szemben, akkor most ne csodálkozzunk, ha egy kicsit talán nagyon is erős eszközökkel próbál figyelmeztetni, kicsit talán nagyon is kemény módon akar magához téríteni. És legfőképpen ne zúgolódjunk és ne kételkedjünk benne. Hiszen adott az Isten módot és lehetőséget a hozzáfordulásra a békés világban is. Ha akkor elmulasztottuk, tegyük meg legalább most! Lássuk be, hogy hanyagságunkkal, nemtörődömségünkkel nagyon megérdemeltük az Isten büntetését, nagyon is rászolgáltunk arra, hogy ránszabadítsa a háború zivatarát! Most, amikor különösen is szükségünk van az Ő lelkierőt adó, áldozatok elviselésére képessé tevő kegyelmére, fokozottabb hittel forduljunk Hozzá és bízunk Benne sokkal jobban, mint máskor. Ne nézzünk kételkedve az égre és ne kérdezzük ingadozó hittel, hogy mivel érdemeltük meg ezt a sok bajt és szenvedést, hanem higgyünk az igazságos Istenben, aki bűneinkért büntet ugyan, de a büntetéssel is közelebb akar

vonni magához. A szenvedő Krisztus lelkületével vállaljuk az áldozatokat, a szenvedő Krisztus állhatatosságával higyjünk az Istenben s akkor

tudunk majd a szenvedő Krisztussal együtt imádkozni: ne a mi akaratunk legyen meg, Uram, hanem a Tiéd!
—y J—.

Húsvéti gyónás

A bűnbánat szentségének rendelkezésével a Úr Jézus nagy irgalmasságot gyakorolt az emberiséggel, mert lehetővé tette, hogy a könnyelmű, bűnrehabilitáló, kísértéseknek könnyen engedő, bűnbeesett ember megszabadulhasson vétékétől, jóvátehesse hibáját, s megmenekedjék bűnének rettenetes következményétől, az örök kárhozattól. A kereszténység első évszázadaiban nem csak tudták ezt a hívők, hanem értékelték is az Úr Jézusnak nagy kegyelmét és igyekeztek minél gyakrabban megtisztítani lelküket a bűntől s az élet nehéz küzdelmeivel szemben felvértezni lelküket a szentáldozásban kapott sok kegyelemmel.

Az emberiség buzgósa azonban mindig kisebb és kisebb lett, úgy, hogy 1215-ben, a IV. lateráni zsinaton már szigorú parancsot kellett hoznia az Anyaszentegyházak: minden katolikus hívő, aki esze használatával bír, köteles bűneit évenként legalább egyszer meggyónni! És úgy látszik, maga a parancs nem volt elég, mert külön büntetést is kilátásba kellett helyezni azok számára, akik még a parancs ellenére sem végeznék el a húsvéti gyónást: nem léphettek be a templomba és haláluk után nem részesítették őket keresztény temetésben.

Sajnos nagyon sok ember van még ma is, akinek nagyon gyakran a fülébe kellene kiáltanunk az Anyaszentegyház IV. parancsát: bűneidet minden esztendőben legalább egyszer, húsvét táján meggyónjad! Az emberek nagyrésze még ma is annyira nem törődik lelkével, annyira hálátlan az Úr Jézussal szemben, hogy ennek az igazán könnyű parancsnak a megtartásával sem törődik. Sőt ha valaki felhívja a figyelmét arra, hogy a húsvéti gyónást el kell végeznie, akkor különböző kifogásokkal áll elő. Ezek között legtöbbször azt szoktuk hallani, hogy „nem érek rá elmenni a templomba, azért nem végzem el a húsvéti gyónást”. Hiszen ha valóban csak a nagyhéten, vagy húsvét napján lehetne eleget tenni az Egyház parancsának, akkor érhető és elfogadható lenne ez a mentegőzés. De az Anyaszentegyház — éppen azért, hogy minél könnyebbé tegye a húsvéti gyónás elvégzését, nagyon hosszú időt enged arra, hogy a parancsnak eleget tehesünk. Hamvazó szerdától Szentháromságvasárnapig tart a húsvéti gyó-

nás elvégzésének ideje. Ez alatt a 102 nap alatt pedig egy kis jóakarattal mindenki találta időt, módot, alkalmat arra, hogy elvégezze a szentgyónást. Nem is jó azt a nagyhétre hagyni, hiszen akkor úgyszólván sokan vannak a gyónók, kellemetlen a gyónatószerék előtti hosszú várakozás. Ha azonban igyekszünk minél előbb elvégezni, nyugodtan, könnyelmesebben tehetünk eleget kötelességünknek és az előbb végzett szentgyónás révén előbb kapjuk meg az Úr Isten kegyelmét és bocsánatát.

A másik kifogás, amit a húsvéti gyónás elmulasztói említeni szoktak, az, hogy nem voltak itthon a húsvéti gyónás idején s így nem tudták elvégezni a gyónásukat. Annyiban igazuk van ezeknek, hogy az Egyház elgondolása szerint mindenkinek a saját plébánia-templomában kellene elvégezni a húsvéti gyónást. Az Anyaszentegyház azonban nagyon jól tudja azt, hogy ez a kívánsága nem mindig vihető keresztül és éppen ezért megengedi azt is, hogy mindenki ott tegyen eleget a parancsnak, ahol éppen módja és lehetősége van rá. Ha tehát valaki a húsvéti gyónás elvégzésére kiszabott idő alatt nem is tartózkodik lakóhelyén és így nem tudja a saját plébániája templomában elvégezni a gyónást, nincs felmentve ez alól a kötelezettség alól és mindenképpen meg kell gyónnia húsvétra.

Látjuk tehát, hogy az Anyaszentegyház, ha szigorúan, súlyos bűn terhe alatt meg is követeli IV. parancsának teljesítését, nagyon megértő és engedékeny akkor, ha arról van szó, hogy megkönnyítse a húsvéti gyónás elvégzését. Hosszú, több mint 100 napos időt enged rá, megengedi, hogy akármelyik templomban elvégezhesük s mindezt azért teszi, hogy mindenkinek módot és lehetőséget adjon a bűneitől való megtisztulásra, Isten kegyelmének visszaszerzésére. Ha az Egyház ennyire megértő és ennyire segít bennünket parancsának teljesítésében, mi csak egyet tehetünk: mindnyájan elvégezzük a húsvéti gyónást. Nem halogatjuk, nem húzódozunk tőle, nem keresünk kibúvót, hanem mindjárt a legelső alkalommal, amikor módunk nyílik rá, odatérdelekünk a gyónatószerékbe, hogy megtisztult lélekkel fogadhassuk az Údvözítő szenvedései nyomán felénk sugárzó isteni kegyelmet.

— Szó.

Előfizetőinkhez. A kiadóhivatal kéri a régi előfizetőket és mindazokat, akik lapunkra elő akarnak fizetni, hogy előfizetésüket a legrövidebb idő alatt rendezzék, mert a nagy papirhiány miatt március 15-én megjelenő legközelebbi számunkból már csak annyi példányt fogunk nyomtatni, amennyi feltétlenül szükséges és esetleg példányonkénti árúsításra nem is lesz módunk.

Mai számunktól kezdődően féltérjedelemben jelenik meg a Tudósító, de ezentul nem havonként, hanem kéthetenként kopogtatunk Olvasóink ajtaján. Úgy gondoljuk, Olvasóink érdekeit szolgáljuk akkor, amikor kevesebb oldalon, de gyakrabban szólunk hozzájuk. Kérjük, fogadják lapunkat a régi szeretettel és támogassanak továbbra is közös munkánkban, Anyaszentegyházunk érdekeinek és lelkünk üdvösségének előmozdításában.

Istenben boldogult Prépost Urunk, Monostory Adorján nevenapja alkalmából, március 5-én, hétfőn reggel 9 órakor gyászmisét fogunk mondani a főtemplomban az elhunyt lelkiüdvéért.

A Kálvária templom, mint előző számunkban beszámoltunk róla, a városban dúló harcok során komoly károkat szenvedett. Alig multak el azonban fejünk felett a nehéz napok, a Kálvária templom buzgó lelkű gondnoka, Ft. Guba Pál kegyesrendi Atya máris hozzálátott, hogy szeretett templomát minél előbb a régi rendben és szépségben állíthassa Isten dicsőségének szolgálatába. A templom kijavítására és rendbehozatalára szükséges pénz előteremtésére gyűjtést indított és ezzel kapcsolatban azt kéri a jólelkű adakozóktól, hogy a templom kijavítására szánt adományokat juttassák el hozzá Jókai-utca 32. szám alatti lakására, ahol minden délelőtt megtalálható.

Közöljük kedves olvasóinkkal, hogy előző számunkban közölt jelentésünktől eltérően a főtemplomban a nagybójtai szentbeszédet P. Fenyő István lazarista atya tartja. Nagybójtai szentbeszéd minden vasárnap délután 3 órakor kezdődnek.

A Tudósítóra felülfizettek: Tarnay Gyula 10 P, Bozsik Mihályné 10 P, Takács Imre 10 P, Kozsik Ferenc 10 P, Tárnay Lajos 10 P, Forgács Alajos 5 P, Fehér Gyula 10 P, Kékesi József 5 P, Bánkúti Gábor 10 P. A kegyes adományokat hálás köszönettel nyugtázzuk.

Felsőváraosi plébánia:

Szentmisék rendje: hétköznapokon 7, fél 8, 8 és fél 9 órakor vannak szentmisék. Vasárnap és ünnepnap délelőtt 7, 8, 9 és 11 órakor, délután 4 órakor kezdjük a szentmiséket. A szokásos nagybójtai szentbeszéd minden vasárnap délután 3 órakor, a litániával kapcsolatban vannak. Temetések délután 3 órakor a temetőből. Március elsejétől kezdődően a keresztelesek már nem a kórházi kápolnában, hanem a plébániatemplomban lesznek.

A plébánia hivatal közli a K. Hivékkel, hogy május elsejéig szentmisét nem tud elvállalni. Ilyen irányú kérelmekkel tehát ne forduljanak a hivek a plébániához, mert legnagyobb sajnálatunkra nem tudunk eleget tenni kérésüknek. Május elsejéig csak az új halottakért fogadhatunk el szentmisét.

Anyakönyvi hírek: (Febr. 3-tól febr. 20-ig.)
Házasságot nem kötött senki.

Elpihentek az Urban: özv. Teucher Henrikné 82 éves, özv. Krutek Lajosné 72 éves, Szita Mihály 77 éves, özv. Sramkó Kálmánné 80 éves, Bunder Zoltán 40 éves, Besze András 4 hónapos, Kovács Hermin 2 hetes, Tóth Klára 2 hetes, Lehotai István 62 éves, Albert József 3 éves, özv. Szász Mihályné 75 éves, Riskó Gyuláné 35 éves, özv. Kerek Jánosné 84 éves.

Ferencrendi plébánia:

Márc. 2-án elsöpéntek, gyóntatás, Jézusszive ájtatosság és szentségimádás a szokott rendben. Márc. 4-én elsővasárnap. 9 órakor szentséges nagymise, d. u. litánia után a Rózsafüzér társulat sorsolást tart.

A ferencrendi plébánia anyakönyvi hírei:

Házasságot kötöttek: Déri László és Kiss Erzsébet, Rab Árpád és Mátramgei Júlianna, Horbász József és Orosz Mária, Szalay József és Dénes Margit.

Elpihentek az Urban: Pintér Ilona 12 éves, Orosz Zsuzsanna 2 hetes, Farkas Ferenc 7 hetes, Reviczki Mária 59 éves, Bártfi György 3 éves, Chmura Márton 69 éves, Kőrösi Júlianna 69 éves, Kiss Alajos 43 éves, Tóth Erzsébet 6 hetes, Kristály László 3 hetes, Szarka Róza 6 éves, Liszka János 69 éves.

Társulati hírek

Felsőváros

Katolikus Énekkar. Hirt adtunk már arról, hogy egyházi énekkaraink újból megkezdték a háborus körülmények miatt félbeszakadt munkát. A Katolikus Énekkar vezetősége úgy határozott, hogy az alkalomadtán adódó nagyobb szerepléseken kívül a vasárnapi 11 órás szentmisén minden alkalommal énekelni fog az énekkar, hogy így az éneklő szív kétszeres imádságával emelje az istentisztelet szépségét és áhítatát. A Katolikus Énekkar vezetősége elvárja minden régi és jelenlegi tagjától, hogy az újra megkezdett munkában melléje áll, de a régi tagokon kívül szeretettel hív soraiba mindenkit, aki szívén viseli Isten dicsőségének ügyét és városunk énekkulturájának érdekét. — Az énekkar kedden és pénteken délután tartja próbáit a Szent Koronaházban s ezuton is kéri tagjait, hogy a fél négykor kezdődő próbákon minél nagyobb számban és pontosan jelenjenek meg.

Katolikus Legényegylet. A Legényegylet vezetősége értesíti a tagokat, hogy az egyesületi székház a katonai igénybevétel alól mentesült és újra a tagok rendelkezésére áll. A tevékeny egyesületi élet megkezdése érdekében kéri a tagokat, hogy minél gyakrabban látogassanak el az Egyletbe.

KALOT. A Szent Koronaházban levő helyiségünk ismét rendelkezésünkre áll. Kérjük a tagokat, hogy jelentkezzenek a vezetőségnél és kapcsolódjanak bele újra a közös munkába.

Rózsafüzér Társulat szokásos elsőszombati miséje március 3-án 7 órakor lesz.

Az Oltáregylet március 4-én, vasárnap reggel offerás misét mondat.

A Szűz Mária Társulat február hó 22-én rendkívüli gyűlést tartott, amelyen megválasztották az új tisztkart. Elnök lett Budai János, fődékán Benei Lajos, aldékán Hanka Kovács János, jegyző ifj. Tasy István.

Alsóváros.

A Jézus Szive Társulat elnöke: Hángosi József (Mikes-u. 27.) Fődékán Harmann András (Jeruzsálem u. 19.) Aldékán Farkas M. János. Jegyző Erdélyi András. A Társulat minden elsőpénteken szentmisét mondat a Jézus Szive oltárnál.

Alsóvárosi Egyházi Énekkar. Néhány hónapos kényszerű ezünetelés után ismét megkezdte működését az Alsóvárosi Egyházi Énekkar, Febr. 18-án a negyedévi szentségimádáson szerepeltek először. Megkezdődtek a rendszeres próbák, minden szerdán és szombaton d. u. fél 4 órakor, amelyeket átmenetileg — a Plébános Ur megértő jóvoltából — a plébánia irodában tartunk meg. A tagok toborzásával egyidejűleg serényen készülünk a husvéti ünnepekre. Mindkét nembeli új tagok, akik hivatásuk mellett kitartást és kellő szorgalmat is éreznek magukban, próbaéneklésre jelentkezhetnek az énekórákon, vagy Tarnav Gyula karnagnál: Hanák Kolozs-tér 4. sz. földszint 1. alatt. Hisszük, hogy ez a néhány éve átszervezett vegyeskar töretlen erővel, a mostani nehéz időkben kétszeres szorgalommal, felfokozott élniakarással állítja minden tudását a Teremtő Isten imádásának szolgálatába; az istentiszteletek fényének fokozásába, nemkülönben az Egyházközség kulturális megmozdulásainak érdekében. Isten áldását kérjük a nemescélú Egyesület munkásságára.

Szent István Társulat elnöke: Kisduda Mihály. Fődékán Gambár József (Simon-u. 4.) Jegyző ifj. Csiba János. Aldékán Buczik Kovács András. Szentlélek Társulat elnöke: Kovács P. Pál. Fődékán Király József (Madách-u. 19.) Aldékán Jaross József.

Az Alsóvárosi Rózsafüzér Társulat a régi tisztkarral, 250 taggal újra megkezdte működését. A tisztkar tagjai: Balogh Sándor díszelnök, Kolláti György elnök, Nagy Kovács József fődékán, Baranyi János aldékán, Eperjesi András jegyzőhelyettes, Forgács Alajos aljegyző. — További működésükre Isten áldását kérjük.

Oidéki hírek

Horton P. Ince gyöngyösi ferences atya tri-duumot tartott február 25 és 28-a között. A nagyhatalmú beszédek eredménye képen nagyon sokan végezték el húsvéti szentgyónásukat. A zárdáskolában február végén megkezdődött a tanítás.

Mátrafüred. A körülötte lefolyt harcok ellenére is épen maradt mátrafüredi Szent János templomban újra megkezdődtek a szentmisék. Nemes János gyöngyösi káplán a közlekedési nehézségek miatt állandóan Mátrafüreden tartózkodik. Lakásáról, ellátásáról az áldozatkész, jólelkű hívek gondoskodnak. A templomban hétköznaponként 8, vasárnaponként pedig 8 és 10 órakor vannak a szentmisék.

Készült a Hungária-könyvnyomdában Gyöngyösön.
A kiadásért felel: DARVAS ZÉNO.